

L'Aljub

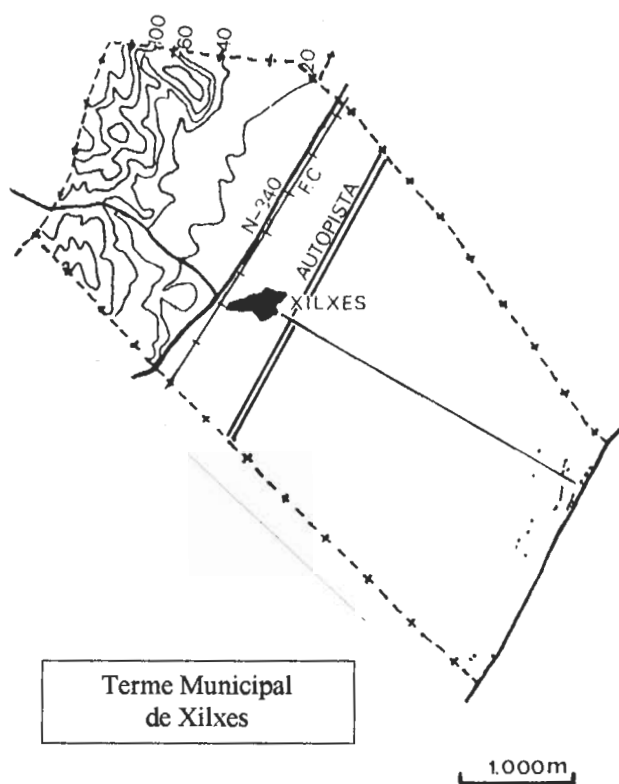
Número 9

D.L.: CS-119-1996

juny de 1997

LES COVES,

UN PATRIMONI DESPROTEGIT

sió demogràfica, són moltes les cavitats que o bé han desaparegut, o bé s'han transformat (abocadors, restaurants, ...). Juntament amb elles han desaparegut la rica fauna que les habitava i les restes d'ocupació humana, moltes vegades prehistòriques, l'anàlisi de les quals ens haguera permès saber un poc més sobre els costums d'aquelles persones que ens antecediren en el poblament de les nostres terres.

Aquestes desaparicions també han afectat el nostre terme municipal, ja que, encara que té poc de territori ocupat per muntanyes (vore plànol adjunt) i per tant poques cavitats, des dels anys cinquanta fins a l'actualitat ha desaparegut un 90% de les coves del terme de Xilxes. Sols cal conversar amb una persona d'edat i ens adonarem de quin és el volum d'aquest tipus de patrimoni ecològic i arqueològic que s'ha perdut. Com a mostra del que hem dit presentem la següent relació de coves i altres cavitat del terme.

A les darreries del mes passat, va aparèixer en un diari valencià la notícia de la creació, per part de la Conselleria de Medi Ambient, d'un inventari de cavitats (coves i avencs) amb la finalitat d'aconseguir una certa protecció. Amb la industrialització i l'augment de la pres-

a) *Cova de la Pedrera.*

Situada a pocs metres del poble, en la muntanya que li dona nom i on convivia amb l'activitat artesanal d'extracció de pedra. Sembla que va ser una cova de grans dimensions,

possiblement amb restes prehistòrics, i de certa longitud (segons versions populars arribava fins al poble veí de la Llosa). Va servir de protecció a la població de Xilxes en les nombroses situacions de perill que va patir al llarg de la seua història. Va desaparèixer fa aproximadament 30 anys amb la intensificació i mecanització de l'activitat extractiva de la Pedrera, sense deixar temps per a realitzar cap prospecció arqueològica, ni alçament de plànols, ni fotografies.

b) *Cova del Castellàs.*

Situada a la vessant Est de la muntanya del Castellàs. Cova de dimensions més reduïdes i boca d'entrada més amagada que, possiblement, a més de restes d'ocupació de la darrera guerra civil, tingueren restes de poblament més antic, a causa de la seua proximitat al jaciment del cim de la muntanya. Va desaparèixer a principis dels

anys noranta com a conseqüència de l'extracció de pedra per a les obres de la nova variant de l'entrada a Xilxes. Actualment, el lloc que ocupava la cova és un tallat, un mos en la muntanya, sense cap tipus de protecció, que fica en gran perill qualsevol passeig per la susdita muntanya.

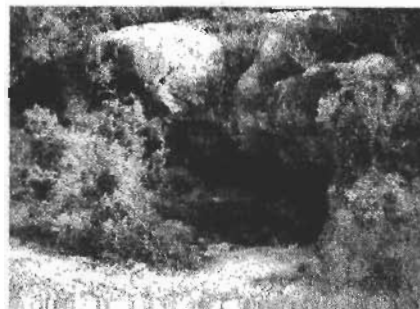
c) *Cova del "Mono".*

Situada a prop de la Mina Nova (mina a cel obert per a l'extracció d'algep). Consisteix en una acumulació de roques amb dues galeries, una ascendent i l'altra horitzontal, que encara no han estat estudiades en profunditat. És, o era, un lloc clau per anar a "*berenar la mona*" el tercer dia de Pasqua. Quant al nom, ve del malnom o sobrenom d'un dels últims propietaris de la finca on es troba. Encara es pot visitar, envoltada per muntanyes transformades per a plantar tarongers.

d) *Cova de la Mina Nova.*

Cavitat amb sòl argilós que havia aparegut a una de les parets de la Mina Nova. De menuts hi solíem anar per recollir argila i pirita dels voltants. Amb la transformació de la mina per a plantar tarongers ha desaparegut.

Aquestes són les principals coves del terme de Xilxes. D'elles sols una encara perdura, però per quan de temps? A més hi ha d'altres cavitats menors en perill de desaparició per la roturació de les nostres muntanyes. És per això que és necessari dur a terme una exhaustiva catalogació i protecció d'aquest patrimoni natural, perquè així pugui perdurar i ser gaudit per les generacions venidores.

S U M A R I

En aquest número:

- * *Les coves, un patrimoni desprotegit.*
- * *La biblioteca del meu poble.*
- * *"Eleccions" municipals a Xilxes als segles XVII i XVIII.*
- * *Retrobem el valencià.*
- * *Kaspàrov contra Deep Blue: un duel sobre el tauler d'escacs.*
- * *El racó del llibre.*
- * *Salvem el "llavaner" (i II)*
- * *Això dels mòduls, de què va ?.*
- * *Històries del Camí Ràfol.*

EDITA:
Associació Cultural "Ràfol"
(Xilxes)

LA BIBLIOTECA DEL MEU POBLE

Quan anem a la Biblioteca municipal, podem pensar que Xilxes mereix un lloc dedicat a la cultura en millors condicions i que propicie el que la gent la visite amb més freqüència.

No tot consisteix en donar nom a un local i oblidar-se d’ell tal i com ha estat el cas.

Realment són lamentables les condicions en les quals es troba, i ningú no diria en anar-hi que es tracta de l’únic lloc que tenim dedicat a la cultura.

Per començar caldria recordar que el SILENCI i la bona CLIMATITZACIÓ són unes de les característiques essencials i imprescindibles d’una biblioteca, però en aquest cas comparteix edifici amb l’acadèmia de música, i les condicions climàtiques són més que deplorables, molt de fred a l’hivern i molta calor a l’estiu.

Pel que fa al local en qüestió, m’agradaria recordar que les parets *demanen a crits* ser pintades, recuperar eixa pulcritud i

decència perduda molts anys enrera. Són parets engroguides pel pas del temps i decorades amb milers d’històries eròtic-amoroses que la mà humana ha anat plasmant sobre elles.

La il·luminació també deixa molt que desitjar, de vegades et veus obligat a pujar per eixes escales gelades i brutes, en mig d’una obscuritat que et fa pensar el tornar a visitar-la. Més val desplaçar-te a un altre lloc que patir aquestes històries.

Només em queda dir que un lloc públic com aquest hauria de ser més considerat, i pense que on hi ha diners per a altres coses, hi ha per donar, almenys una mica, decència a aquest lloc tan important com és la biblioteca.

Almudena Herrero (A.C. “Ràfol”)

"ELECCIONS" MUNICIPALS A XILXES ALS SEGLES XVII i XVIII.

Tothom sap hui dia com funcionen unes eleccions municipals: hi ha una sèrie de partits polítics que elaboren cadascun d'ells una llista de persones i un programa de govern; ho presenten tot això als altres ciutadans i, finalment, aquests elegeixen, a través d'una votació, l'opció que més els ha interessat. L'opció més votada serà l'encarregada de governar el municipi durant els propers quatre anys.

Per altra banda, també sabem que no sempre ha estat eixa la manera de triar els nostres governants. Ha hagut períodes en què el poble no elegia directament els seus representants (alcalde i regidors), sinó que era un institució supramunicipal l'encarregada de triar els representants municipals entre una minoria de veïns que complien amb els requisits vigents en aquells moments.

D'aquesta darrera opció us presente dos exemples situats a principis del segle XVII i del segle XVIII, respectivament. En ambdós casos l'autoritat supramunicipal que té la darrera paraula en l'elecció és el senyor de la Ba-

ronia de Xilxes (a voltes coincideix amb el posseïdor del títol de Comte d'Almenara), el qual **eligeix nous** regidors entre els veïns del poble **proposats** per aquells regidors que deixaven el càrrec.

* Document conservat a l'Arxiu del Regne de València, datat al juliol de 1610.

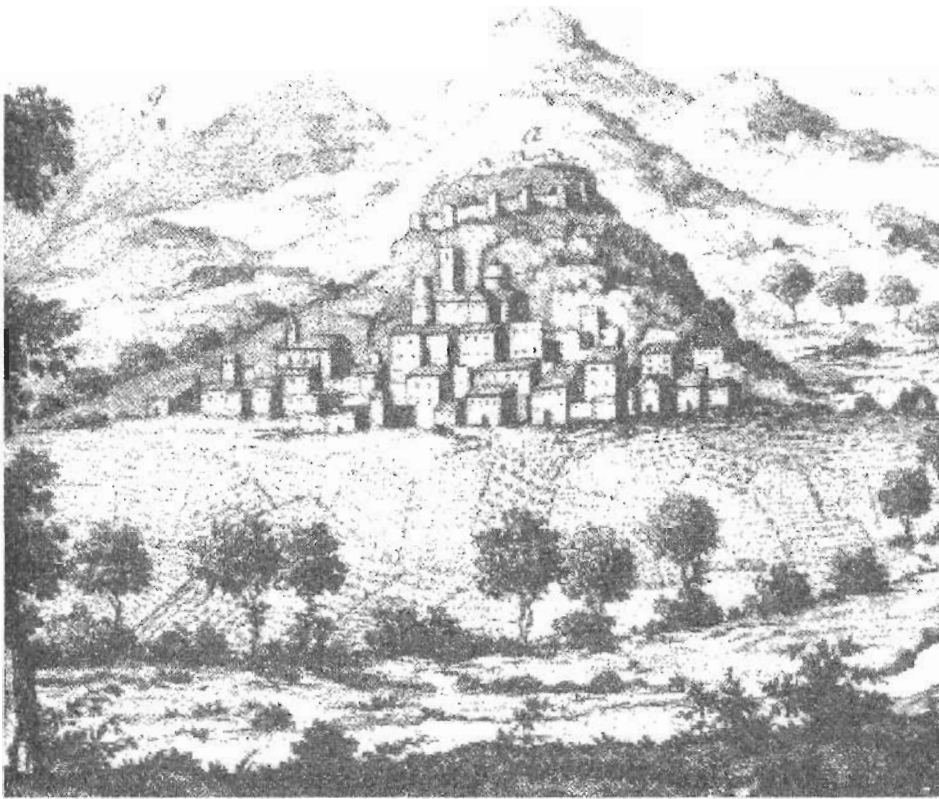
Ens parla del litigi entre Lluís Ferrer de Pròixita, senyor de Quart de les Valls, i Josep

de Pròixita, comte d'Almenara, per la succeció en la Baronia de Xilxes després de la mort de la marquesa de la Cerda i Mendoça, comtessa d'Almenara i senyora de la Baronia de Xilxes. Per eixa raó, en quedar vacant la possessió de la Baronia, no es pot realitzar l'elecció de Justícia i **Jurats** (regidors del poble de Xilxes). Segons el costum,

el Consell municipal nomenava tres candidats per a Justícia i quatre per a Jurats, i el baró o son procurador general (el batle), dels tres, triava u per a Justícia i, dels quatre, dos per a Jurats.

* Document conservat a l'Arxiu Diocesà de Tortosa.

Es tracta d’una còpia de l’escriptura de nomenament de càrrecs de l’Ajuntament de Xilxes, datada a València el 21 de desembre de 1727. En ella el senyor Ximén Pérez Zapata de Calatayud i Xaves, Ladrón de Vilanova, comte del Real i de Sinarcas, vescomte de Xelva, com a pare i legítim administrador del senyor Joaquim de Pròixita, Calatayud i Ferrer, comte d’Almenara i senyor de les Baronies de la Llosa, Quart i Xilxes, vista la proposició realitzada per l’Ajuntament de la Baronia de Xilxes nomena les següents persones com a oficials per a 1728:

Alcalde ordinari: Jaume Salvador
 Regidor primer: Vicent Mas (Mus?)
 Segon regidor: Francesc Palau
 Tercer regidor: Francesc Melchor
 Procurador general: Feliu Pablo
 Alcalde de la Germandat: Josep Melchor

amb l’obligació de jurar els seus càrrecs davant del batle (o Alcalde Major), respresentant del senyor baró.

*****

Com s’ha pogut comprovar eren èpoques en les quals el poder era mantingut per una certa oligarquia local que no permetia la participació de la resta dels habitants del nostre poble i que, amb aquest sistema d’elecció, es perpetuava en el

poder. Hui dia gaudim d’un sistema que, sense intermediaris, permet la participació de tots i cadascun dels ciutadans (majors d’edat) en el govern municipal, tant com a electors, com a elegibles. Una oportunitat i un dret que no s’hauria de deixar mai d’exercir, pel bé de tota la comunitat.

Ferran Valls (A.C. “Ràfol”)

DOCUMENTACIÓ EMPRADA:

- 1.- A.R.V.: Real Audiència, Processos, part 1ª, lletra S, núm. 2.025 (any 1610).
- 2.- Arxiu Diocesà de Tortosa: Causes Beneficials. Almenara. Benifet de St. Josep (Anys 1530-1728).
- 3.- CAVANILLES, J.A.: Observaciones sobre la Historia Natural..., Madrid, Imp. Real, 1795.

RETROBEM EL VALENCIÀ

Bibliografia.- RUAIX, J.: *Valencià fàcil*, 1990.
Curs de Valencià (Generalitat Valenciana, 1994)

VOCABULARI CORRECTE.-

Encara que en valencià tenim mots (paraules) acabats en -o (ex. carro, ferro, ganxo, suro, ...), aquesta terminació és més típica del castellà. Hi ha mots acabats en -o final que es corresponen a:

1.- Mots valencians sense aquesta lletra.

CASTELLÀ	VALENCIÀ
<i>barato</i>	barat
<i>bombero</i>	bomber
<i>canguro</i>	cangur
<i>casco</i>	cas
<i>cigarro</i>	cigar
<i>faro</i>	far
<i>gesto</i>	gest
<i>giro</i>	gir
<i>indio</i>	indi
<i>oso</i>	ós
<i>regalo</i>	regal
<i>semáforo</i>	semàfor

CASTELLÀ	VALENCIÀ
<i>retrato</i>	retrat
<i>tabaco</i>	tabac
<i>teléfono</i>	telèfon
<i>tubo</i>	tub
<i>Alfredo</i>	Alfred
<i>Amparo</i>	Empar

2.- Mots valencians on la terminació en -o es canviada per la terminació en -e.

CASTELLÀ	VALENCIÀ
<i>metro</i>	metre (unitat de longitud)
<i>centímetro</i>	centímetre
<i>termómetro</i>	termòmetre
<i>litro</i>	litre
<i>Isidro</i>	Isidre

NOCIONS DE GRAMÀTICA PRÀCTICA: ELS NUMERALS CARDINALS.

zero	deu	vint	setanta-sis ...
u, un, una	onze	vint-i-un ...	vuitanta ...
dos, dues	dotze	trenta ...	vuitanta-set ...
tres	tretze	trenta-tres ...	noranta ...
quatre	catorze	quaranta-tres ...	noranta-set ...
cinc	quinze	cinquanta ...	cent ...
sis	setze	cinquanta-dos ...	dos-cents ...
set	dèsset	seixanta ...	tres-cents ...
vuit	dívuít	seixanta-un ...	mil ...
nou	dénou	setanta ...	un milió

Com podeu observar, algunes xifres duen guionet. Posarem guionet (-) entre desenes i unitats (d-u) i entre unitats i centenes (u-c). Per exemple:

mil nou-cents noranta- set
U - C   D - U

Vicent Valls (A.C."Ràfol")

mots encreuats

	1	2	3	4	5	6	7
1				■			
2			■		■		
3		■				■	
4	■						■
5		■				■	
6			■		■		
7				■			

HORIZONTALS. 1. Part del cos que hi ha entre el ventre i el coll. Es juga amb daus sobre una espiral de caselles. 2. Article contracte. Tercera lletra de l'alfabet. Olor. 3. Vocal. En favor de. Primera vocal. 4. Peix blanc molt apreciat. 5. Consonant. N. Consonant. 6. Utilització. Tercera lletra de l'alfabet. Preposició. 7. Mamífer que habita al Tibet. Animal amb potents banyes.

VERTICALS. 1. Ocell amb el cap, el coll i el pit de color blau. Judici. 2. Al revés, pronom. No té cap malaltia. 3. Prefix que indica anterioritat. 4. Crustaci. 5. Composició poètica. 6. Al revés, llengua occitana. Obsequi. 7. Òrgan d'alguns animals per a volar. Pren cadira.

SOLUCIONS HORIZONTALS: 1. Pte. Oca. 2. Al. C. De. 3. O. 4. Pte. A. 5. U. 6. S. 7. U. 8. U. 9. C. De. 10. O. 11. B. 12. B.

DITES I REFRANYS

* “Feta la llei, feta la trampa” Significa que, actuant amb picardia i mala fe, les disposicions legals sempre presenten alguna via per a poder transguedir-les.

* “Quan la merita va per l’horta, fes foc i tanca la porta”. La merita és un au migratòria que en hiverns de molt de fred arriba a les nostres comarques. Per això, quan es veu alguna merita per l’horta, de segur és un hivern molt fred i, per tant, cal abrigar-se, tancar-se en casa i encendre la llar.

*****

**KASPÀROV CONTRA DEEP BLUE:
UN DUEL SOBRE EL TAULER D'ESCACS**

Entre els dies 3 i 13 de maig va tindre lloc en Nova York el segon desafiament entre Gari Kaspàrov, campió del món per l'Associació Professional (PCA), i Deep Blue (Blau Profund), una supercomputadora programada per IBM amb l'assessorament dels grans mestres escaquistes Joel Benjamin (USA) i Miguel Illescas (ESP), capaç d'analitzar fins 200.000 milions de jugades en menys de 3 minuts.

El torneig al millor de 6 partides comença amb la victòria de Kaspàrov, la qual cosa va fer pensar que el rus tornaria a imposar-se el torneig després que Deep Blue no sapiguera contrarrestar una partida amb posicions plenes d'excelsionals subtileses.

En el segon assalt, Kaspàrov optà per l'apertura Espanyola, que és la forma de començar el joc més analitzada des que existeixen els escacs, amb el que Deep Blue, coneixedora dels plans estratègics més freqüents d'aquest inici, desenvolupà un magnífic joc que va provocar que el rus abandonés. Hores més tard, un usuari d'Internet descobrí que Kaspàrov podria haver forçat l'empat. Les anàlisis fetes per diversos grans mestres es donaren compte d'una subtil continuació que portava probablement a l'em-

pat.

Posició crítica (2a. partida). Blanques (Deep Blue): Rg1, Ae4, Dc6, Ta8, peons en h3, g2, f5, d5, c3 i b4. Negres (Kaspàrov): Rf7, Tb7, DB6, Ad6, peons en h6, g7, f6, e5, c4 i b5. Deep Blue no volgué passar a un final favorable amb 44 Db6 o guardar el Rei amb 44Rh1; jugà 44 Rf1 i amb 44 ... Tb8 45 Ta6 el rus abandonà.

Amb el marcador igualat, 1-1, Kaspàrov afrontava el tercer “match” amb l'enrevesat dilema de mantindre un estil passiu i especulador o alliberar la imaginació i l'agressivitat que el portaren al tron. El rus trobà un punt mig en el dilema. Optà per una apertura molt rara per a inutilitzar la base de dades del seu rival, que conté un milió de magistrals partides, mantenint l'estil especulador, però poc després sacrificà un peó a canvi de la iniciativa. Aquesta tàctica li surtí bé al campió i després de quatre hores no acertà rematar una posició que li era favorable, amb la qual cosa el marcador quedà igualat a 1,5 punts, després de fer Taules al final del tercer assalt.

En el quart enfrontament, Kaspàrov mantingué el mateix estil coneixedor dels punts dèbils del seu adversari. Tornà a plantejar una apertura molt rara, sacrificà un peó a canvi de

Kaspàrov en actitud pensarosa en un dels seus enfrontaments amb Deep Blue

ment per accelerar el desenvolupament de la partida. Poc després proposà un matiner canvi de Dames que Gari rebutjà a canvi d'endarrerir-se en el desenvolupament. En conseqüència, Deep Blue aconseguí una posició avantatjosa que el rus logrà neutralitzar a dures penes. Després semblava que

la iniciativa i canvià les Dames per evitar els atacs de Deep Blue basats en la força bruta. La computadora realitzà jugades que cap humà faria, debilità la posició del seu Rei sense necessitat, però després jugà a la perfecció quan hagué de defendre un moviment amb desavantatge. Al final s'arribà a l'empat, després que el rus haguera estat a punt d'alcancar la victòria.

Posició clau (4a. partida). Blanques (Deep Blue): Rb1, Tc7, peons en a3 i e7. Negres (Kaspàrov): Rc4, Te4, peons en c5 i d5. Deep Blue acerta ací amb 55 a4, la jugada exacta per a garantir l'empat. Les negres amenaçaven amb guanyar un peó i la partida amb el pla d5-Rd5-Rd6, que ja no és possible amb 55 a4, perquè aquest peó va directe a vuitena fila.

En el penúltim enfrontament Deep Blue, “conscient” de que Gari Kaspàrov estava ansiós per la victòria, jugà de la forma més molesta per al rus durant més de quatre hores, fins que aconseguí un empat molt favorable. Deep Blue no tingué inconvenient en canviar un dels seus Alfils per un Cavall -molt estrany en les computadores que estan programades per a valorar més els Alfils que els Cavalls- en el quart movi-

Gari havia arribat amb avantatge a un final de Torre, Cavall i 3 peons, però era una posició més idònia per a la màquina, la qual jugà a la perfecció i forçà l'empat.

S'arribava així a l'assalt final amb un empat a 2,5 punts, el que feia pensar que l'última partida seria un combat aferrissat entre la intel·ligència humana i l'artificial. Però tot va ser un miratge. En una de les partides més importants de la seua vida, Kaspàrov va cometre en la setena jugada un error raríssim en un professional, la seua mà mogué un peó quan la seua ment volia moure un Alfil, i, a partir d'aquell moment, la seua situació en el tauler va ser molt desavantatjosa. L'última partida, la decisiva durà poc més d'una hora i, després de 19 moviments, Gari abandonà resolent-se així el desafiament a favor de Deep Blue, després de guanyar per 3,5-2,5 en un duel inoblidable, però descafeïnat: el campió del món fou l'ombra de si mateix.

Nahum Masó (A.C. "Ràfol")

El racó del llibre .-

Els llibres que aquest trimestre us presentem són els següents:

* KAFKA, Franz: La metamorfosi, edit. Bromera.

Aquesta és una història, a l’hora entendridora i esgarrifadora, d’un jove que un bon matí, en despertar d’un somni intranquil, es troba amb que s’ha convertit en un insecte monstruós, i és a partir d’aleshores quan comença el seu martiri. La seua pròpia família el rebutja, malgrat ser l’únic ser humà vertader de tota la novel·la.

El relat és una novel·la de terror on el que hauria de ser el monstre (l’insecte) no és mes que la víctima dels humans que acaben amb ell. És una dura crítica dela societat. Realment el que fa por als homes són els homes, no els escarbats.

* RIERA, Carme: Te deix, amor, la mar com a penyora, edit. Planeta.

Carme Riera és una escriptora lliure i és per això que, en els seus escrits, dona cabuda a la llibertat. Ens narra històries que sobreixen de la normalitat a la que tots estem acostumats o que, tal volta, ens han imposat. És per això que els seus personatges, per allunyar-se d’aquesta normalitat imposada, es veuen rebutjats i busquen formes pròpies per relacionar-se amb el món.

Segurament, tots nosaltres, alguna vegada, ens hem sentit diferents per desitjar fer alguna cosa patològicament anormal, i, tal volta, per eixe motiu o sentiment Carme tracta de crear històries on tot té cabuda, sempre reals, de la vida quoti-

diana, intentant crear una normalitat a mesura de tots.

*****

LLIBRE RECOMANAT

* RODOREDA, Mercé: La plaça del diamant, edicions 62.

Aquesta és una novel·la de tipus psicològic, d’aquelles que començaren a fer-se en temps de postguerra. Diguem psicològica perquè són relats on es tracta l’aspecte psicològic dels personatges.

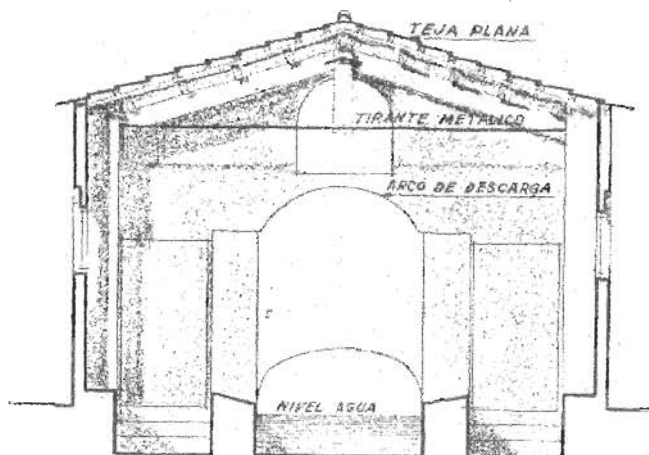
Realment fou amb aquesta novel·la que la seua autora començà a ser molt coneguda entre tots nosaltres. En ella apareix, com en la majoria de les seues obres, un personatge femení, que des de la seua situació socio-econòmica i cultural baixa, conta la seua pròpia vida, centrant-se sobretot en l’aspecte amorós.

És una d’eixes novel·les que et fan viure la història, per la seua minuciositat i senzillesa a l’hora de contar els fets, i que arriben fins als teus sentiments. En ella podem veure i conèixer la trista, avorrida i difícil vida d’una jove que, entre altres coses, pateix les dures conseqüències de la Guerra Civil. Requereix un lectura minuciosa, perquè té molts símbols.

Almudena Herrero (A.C.”Ràfol”)

SALVEM EL "LLAVANER" (i II)

Plànol del "llavaner"
D.G. "Regiones Devastadas"

En referència a les destrosses sofrides per aquest edifici municipal durant la passada guerra civil de 1936-39, hem trobat a l'Arxiu General de l'Administració (Alcalà de Henares) el projecte de reconstrucció elaborat per la D.G. de "Regiones Devastadas". En la memòria realitzada per l'arquitecte Julian Fco. Fornies al febrer de 1943, poc després de ser entregat l'edifici restaurat a l'Ajuntament de Xilxes, apareixen les destruccions ocasionades per la guerra: "... Las destrucciones afectaron a la cubierta en todas sus partes, las pilastras de apoyo de cuchillos, quedando resentidos los muros de la pila-lavadero, desaparecida la carpintería de huecos y levantado el pavimento..."

Avui dia, 60 anys després, l'estat en què es troba el "llavaner" és prou semblant al que tenia en acabar-se la guerra. No ha calgut cap guerra (tant de bo que no existiren!), solament l'oblit i la indiferència de les darreres generacions de xilxers-es; però, això sí, amb l'inestimable ajut del pas del temps, dels fenòmens meteorològics i d'alguna que altra colla de vàndals. Apropieu-vos un dia i ho voreu, no exagere gens.

AIXÒ DELS MÒDULS, DE QUÈ VA ?

Aquelles persones que es veuen en l'obligació de treballar per a viure (que de les altres, de qui no els cal, n'hi ha de ben repoquetes) tenen en general dues alternatives: o bé treballar per a algú, i en aquest cas estem parlant d'una relació laboral, o bé constituir-se en empresari i generar-se el seu propi lloc de treball.

Per al segon cas, si algú decideix obrir algun tipus de negoci, dedicar-se a alguna activitat (que pot ser empresarial,

professional, artística o ramadera), pot calcular el rendiment generat per aquesta activitat de tres maneres diferents en funció de l'activitat de què es tracte:

- Estimació directa. El rendiment de l'activitat es calcula en funció de totes les despeses i els ingressos reals, per la qual cosa hauriem de seguir la normativa de l'Impost de Societats, la mateixa que s'aplica a les societats anònimes, societats limitades, cooperatives, etc.

És el sistema més complicat de gestionar, perquè cal dur llibres de comptabilitat, registres fiscals, etc.

(Segueix a la pàgina següent)

- Estimació objectiva per coeficients.

És una simplificació del sistema anterior. Cal declarar tots els ingressos, però només es poden desgravar algunes despeses, però, per a compensar, existeix un coeficient de despeses de difícil justificació. Cal dur registres fiscals, però no comptabilitat.

- Estimació objectiva per signes, índex o mòduls. En aquest sistema no es tenen en compte els ingressos, ni les despeses reals de l’activitat, sinó que el rendiment es calcula en base a uns paràmetres que es consideren objectius, com poden ser superfície del local, energia elèctrica consumida, potència elèctrica contractada, quantitat de treballadors contractats, taules, metres de barra, etc.

En aquest sistema de determinació de la renda no cal dur llibres de cap tipus (excepte per al cas de les activitats agrícoles i ramaderes, on sí que s’haurà de dur un registre d’ingressos) i l’única obligació que es té és la de conservar les factures, tant les emeses, com les rebudes.

A l’hora de començar una activitat empresarial ja sabem si ens correspon tributar en mòduls o no, ja que les activitats que ho han de fer vénen relacionades en un llistat que publica el Ministeri d’Economia i Hisenda (Ordre Ministerial de 28 de novembre de 1995, BOE del 30 del mateix mes).

Ara bé, és important saber que l’aplicació del règim de mòduls no és obligatò-

ria, ja que es pot renunciar a ella.

Normalment, a l’inici de l’activitat, no se sap encara el benefici que anem a obtenir i, a més, és fàcil que ens hàgem vist obligats a demanar préstecs per poder fer front a les despeses inicials. En el sistema de mòduls això no ens ho van a tindre en compte i, per tant, no podrem deduir-nos res pels interessos. A més, tant si guanyem poc, com si perdem diners anem a pagar igual, en funció d’uns ingressos fixes que SEMPRE es presuposa que tenim.

En conclusió, el sistema de mòduls només interessa per al cas en que els beneficis que s’obtinguen siguin iguals o superiors a aquells que el Ministeri d’Economia suposa que tenim.

Si el que volem fer és no estar en mòduls, el que hem de fer és la RENÚNCIA a aquest sistema. Això ho podem fer o bé a l’inici de l’activitat, o bé durant el

mes de desembre per als tres anys següents.

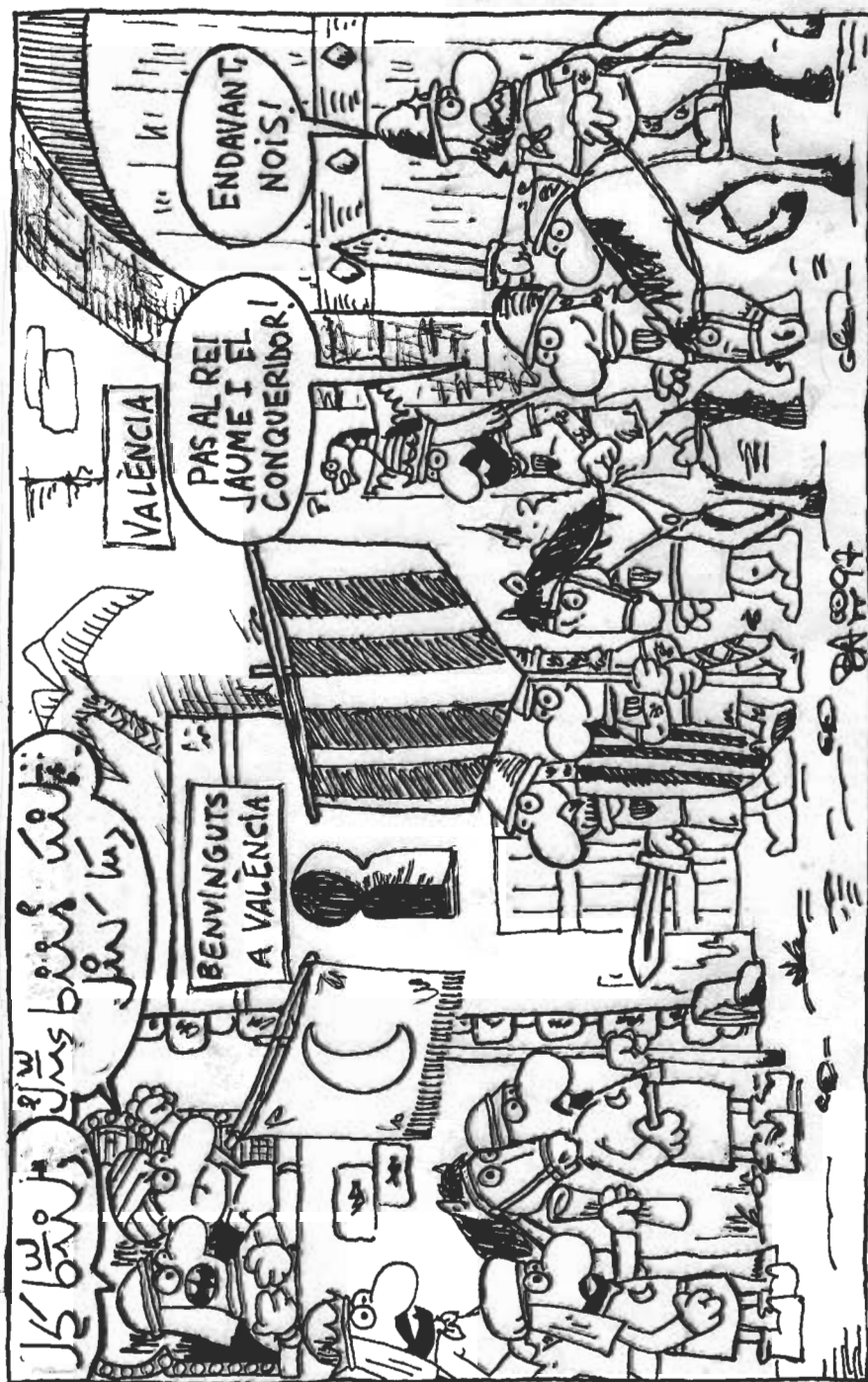
Si férem aquesta renúncia, passariem a calcular els beneficis de la nostra activitat en ESTIMACIÓ DIRECTA, on tindriem més complicació de papers, però valdria la pena perquè ens ho estalviariem en diners.

Si més no, esperem que aquestes anotacions hagen servit per donar un poc de llum en el complex tema que ens ocupa, i ...au, a treballar bona cosa !

Històries

VALÈNCIA, 9 D'OCTUBRE DE 1238.

(*) TRADUCCIÓ:

- I ARA ON SÓN ELS CAMERAMEN DE CANAL PROU ?
- NO, SI JA T'HO HAVIA DIT, DES QUE MANA AL-ZINOSA, ALS DIRIGENTS DE CANAL PROU SE'LS VEU EL "PLUMERO".

del Camí Ràfol